

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	9.Kf.700.109/2024/4.
A felperes:	felperes neve (címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (kamarai jogtanácsos 1 neve) (címe)
Az alperes:	alperes neve (címe)
Az alperes képviselője:	(kamarai jogtanácsos 2 neve)
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 3.K.700.422/2023/19.
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 3.K.700.422/2023/20.

Í t é l e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35 000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 112 860 (száztizenkettőezer-nyolcszázhatvan) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként, 2020. január 1. napjától 2023. január 31. napjáig baleseti helyszínelő beosztásban teljesített szolgálatot a (település neve)-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának állományában.

[2] A felperes 2019. január 15-én kelt munkaköri leírásának 1. pontja szerint, a munkakör elsődleges célja a rendőrkapitányság illetékességi területén bekövetkező közlekedési események, balesetek során történő helyszíni eljárás, valamint ezek vizsgálata, feldolgozása, minősítésüknek megfelelően. Másodlagos célja a rendőrkapitányság illetékességi területén végzett folyamatos balesetmegelőzési, forgalomellenőrzési tevékenység végrehajtása.

[3] A munkaköri leírás szintén szakmai feladatként rögzítette, hogy a felperes eljár a nevére kiosztott általános szabálysértési, illetve büntetőügyekben, ezen eljárások megindításához szükséges intézkedéseket végrehajtja, elkészíti az ezekhez kapcsolódó írásos anyagokat, továbbá forgalomellenőrző tevékenysége kapcsán az általános feladatokon túl AETR, ADR ellenőrzéseket hajt végre.

[4] A perbeli időszakban – a 2021. december hónapot kivéve – a felperes a balesethelyszínelő beosztása mellett rendszeresen – 50 %-ot meghaladó mértékben – sebességellenőrzési feladatokat végzett, ezen belül traffipaxot kezelt, közigazgatási bírságolást végzett, valamint eligazításai alapján rendszeresen forgalomellenőrzési feladatokat látott el a (település neve)-i Rendőrkapitányság illetékességi területén, illetve összevont fokozott ellenőrzések alkalmával más rendőrkapitányságok illetékességi területén is.

[5] Ezen túlmenően évente 1-2 alkalommal más rendőrkapitányság, illetve az alperes autópálya alosztályának illetékességi területén is ellátott baleseti helyszínelési feladatot, jellemzően akkor, amikor az adott területen lévő helyszínelő akadályoztatva volt, illetve rendszeresen végzett rendezvénybiztosítási, mérkőzés biztosítási feladatokat a (település neve)-i Rendőrkapitányság illetékességi területén.

[6] A perbeli időszakon belül 2021. december hónapban három szolgálatban végzett sebességellenőrzést és járőr szolgálatot.

[7] A felperes 2023. február 1. napján szolgálati panaszt nyújtott be az alpereshez a fenti időszakra vonatkozóan megbízási díj megfizetése iránt, amit az alperes a 2023. április 4-én kelt (X)/2023. Szü. számú határozatával elutasított.

A kereset és a védírat

[8] A felperes keresetében 2020. január 1-től 2023. január 31-ig terjedő időszak vonatkozásában megbízási díj címén bruttó 1 430 050 forint és ezen összeg után középátlagos időponttól számított késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest, perköltséget is felszámított. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontját, továbbá (5) bekezdését jelölte meg. Hivatkozása szerint a perbeli időszakban baleseti helyszínelő beosztásba volt kinevezve, azonban beosztásán túl, abba nem tartozóan rendszeresen az alperes utasítására sebességellenőrzés keretében traffipaxot kezelt, vagy az ehhez kapcsolódó leállításokat, közigazgatási bírságolást végzett, közrendvédelmi járőrszolgálatokat, járőr küldéseket teljesített, mérkőzés biztosításokat, határszolgálatot végzett. Fokozott ellenőrzések keretében forgalomellenőrző feladatokat hajtott végre, AETR ellenőrzéseket folytatott le,

rendezvényeket biztosított mind a (település neve)-i, mind más rendőrkapitányságok területén. Hivatkozása szerint a fenti feladatokat a beosztásába nem tartozó többletfeladatként végezte. Kiemelte, a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárásról szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK Utasítás (a továbbiakban: 60/2010. ORFK Utasítás) azonban kódex jelleggel kimerítően tartalmazza a helyszínelő feladatait, amelyek között a fenti feladatok nem szerepelnek, ezért e feladatok a beosztásához nem tartoznak a Hszt. 2. § 4., 25., 28. és 31. pontja alapján. A Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletére utalva kifejtette, az alperes a munkaköri leírás elkészítésekor a jogi normában az adott munkakörre nézve kógens módon meghatározott ellátandó feladatok körét korlátlanul nem bővítheti, a feladatok ellátásáért ellentételezést, megbízási díjat kell fizetnie. A felperes feladatait a kinevezése szerinti beosztása határozza meg, amit az alperes egyoldalúan nem terjeszthet ki más beosztásokhoz tartozó feladatokra. Az ellátandó feladat a rendőrségi alapfeladatnak is minősül, az alperes ez esetben sem mentesülhet az ellentételezési kötelezettsége alól. A megbízási díj mértékét a Belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatási rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdése alapján határozta meg, a többletfeladat nagyságára, az azzal együtt járó többlet terhekre és a helyettesítési szolgálati beosztás besorolására figyelemmel összesen 37 hónapra az illetményalap 100 %-ában.

[9] Az alperes védiratában elsődlegesen a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását, másodlagosan a megbízási díj mértékének 50 %-ra történő mérséklését kérte.

[10] Fenntartotta a szolgálati panaszt elutasító határozatában kifejtett érveit azzal, hogy a felperes nem lát el más beosztásba tartozó feladatokat többletfeladatként, figyelemmel a munkaköri leírásában foglaltakra. Hivatkozása szerint e munkaköri leírás a felperes kinevezése óta tartalmazza a munkaköri feladatait, melyhez képest többletfeladatot nem látott el. Kiemelte, nem töltött be a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerint ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást, ilyen a szolgálatteljesítés helyén a perrel érintett időszakban nem volt, ilyet a felperesi kereset konkrétan meg sem jelölt. Állítása szerint a baleseti helyszínelő munkakörre nézve nincs olyan jogi norma, ami annak feladatait kógens módon meghatározná, a 60/2010. ORFK Utasítás sem ilyen, mivel az kizárólag az általa definiált közlekedési események bekövetkezése esetén követendő eljárásrendet és a feladatok végrehajtását határozza meg és nemcsak a közlekedésrendészeti szolgálati ág állománya számára. Kiemelte, a baleseti helyszínelő feladatok ellátása a felperes munkaidejét ki sem töltené, ezek mellett az alperes kezdetektől további általános közlekedésrendészeti feladatot határozott meg a felperes számára a munkaköri leírásában azzal, hogy egyetlen olyan feladatot sem írt elő, amely a közlekedésrendészeti szakterületen dolgozó hivatásos állományú felperes betöltött munkaköréhez nem kapcsolható.

[11] Az összegaszerűséget tekintve a Hszt. 71. § (5) bekezdésére hivatkozott, mely szerint amennyiben a felperes megbízási díjra is lenne jogosult, az a rendvédelmi illetményalap 50 %-ig terjedő mértékű havi díjazást nem haladhatja meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek a 2020. január 1. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időre bruttó 1 410 725 forint megbízási díjat és ezen összeg után 2021. július 16. napjától járó középárányosan számított törvényes késedelmi kamatát, valamint 150 000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 85 803 forint eljárási illeték az állam terhén marad, míg kötelezte továbbá az

alperest az eljárás során felmerülő 4 556 forint költség állam javára való megfizetésére a (város neve)-i Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására. Ítélete jogi indokolásában kiemelte a közigazgatási perekre vonatkozó szabályok alkalmazásával lefolytatott közszolgálati jogvitában azt kellett vizsgálnia, hogy a perbeli időszakban a felperes megbízási díjra való jogosultsága fennáll-e a Hszt. 71. § (1) bekezdés a-c) pontja rendelkezései alapján.

[13] E körben lényegében abból indult ki, hogy a 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet 1.) 2. sz. melléklete szerint külön szolgálati beosztásnak minősül a járőr és a helyszínelő. Utalt továbbá a 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet 2.) 10. § (2) bekezdésére, mely szerint ha a hivatásos állomány tagjának a Hszt. 71. § (1) bekezdése szerinti szolgálati beosztások ellátásával vagy a helyettesítéssel történő megbízása az eredeti beosztás ellátása mellett történik vagy beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatot lát el, a megbízás alapján járó díjazás mértékét az állomány illetékes parancsnok, illetve a fogadó szerv a munkáltatói jogkör gyakorló vezetője a feladattal, valamint a feladat beosztására, beosztottak számával arányosan állapítja meg.

[14] Rámutatott, a perben nem volt vitás, hogy a felperes a perbeli időszakban sebesség és forgalomellenőrzési feladatokat végzett, ezért a jogvita eldöntésének alapkérdése az volt, hogy a keresetben megjelölt feladatok a balesethelyszínelő vagy más beosztásba tartoznak-e. A bizonyítási eljárás során tanúként meghallgatta a (település neve)-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának vezetőit, akik a felperes közvetlen felettesei voltak a perbeli időszakban. E tanúvallomások közül (tanú 1 neve) tanú előadta, hogy a felperes rendszeresen, szolgálatai mintegy 80 %-ában helyszínelő beosztásba nem tartozó egyéb, főként közlekedésrendészeti sebességellenőrzési feladatokat látott el, részben a (település neve)-i Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül is, továbbá szükség esetén baleseti helyszínelést is végzett más kapitányság, illetve az autópálya alosztály illetékességi területén. A felperes által előadottakat (tanú 2 neve) tanú is megerősítette, előadása szerint a felperes a szolgálatok több mint 50 %-ában végzett járőr beosztásba tartozó feladatokat a forgalomellenőrzésekben rendszeresen részt vett, részben a (település neve)-i Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül is.

[15] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 2. § 25. pontjára utalva rögzítette, az állománytáblázatban rendszeresített munkakörbe tartozó munkaköri feladatok összessége képezi a szolgálati beosztást. Az egyes beosztáshoz tartozó feladatokat az állománytáblához igazodóan azonban el kell egymástól különíteni. Ebből következik, hogy az adott beosztással rendelkező személy munkaköri leírásában is az adott beosztáshoz igazodóan kell az ahhoz tartozó feladatokat megállapítani. Tényként rögzítette, hogy a felperes baleseti helyszínelő beosztásba került kinevezésre, a munkaköri leírás azonban nem adhatott általános és korlátlan felhatalmazást az alperesi munkáltató számára arra, hogy a közlekedésrendészeti ágon belül bármely feladatot – így sebességmérési, fokozott ellenőrzés keretében forgalomellenőrzési, továbbá közlekedésrendészeti járőri feladatokat is – a baleseti helyszínelő beosztáshoz tartozó feladatként végeztesen el. A következetes kúriai gyakorlatra utalva kifejtette, amennyiben jogi norma, így a felperes vonatkozásában az ORFK utasítás egyértelműen kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Az alperesnek, mint munkáltatónak a felperesi beosztáshoz igazodóan kell meghatároznia a ténylegesen végzett feladatokat és az nem fedhet le több másik beosztást, enélkül ugyanis teljesen kiüresedne a besorolásra, az illetményre és a megbízásra vonatkozó szabályozás.

[16] A hivatásos állomány tagjának többlet tevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel. E körben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többlet terhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz

tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül.

[17] A perbeli esetben nem annak volt jelentősége, hogy a felperes munkaköri leírásában rögzítették-e a forgalomellenőrzési tevékenységet, a sebességmérést, hanem annak, hogy a felperes által ellátott ezen feladatok balesethelyszínelői beosztáshoz nem tartozhattak hozzá. Nem volt ugyanakkor vitás a per során az sem, hogy a kapitányság illetékességi területén kívüli feladatellátás szintén nem tartozik a felperes munkakörébe, illetve többletfeladatnak minősül.

[18] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján ezért bizonyítottnak tekintette, hogy a felperes a balesethelyszínelő beosztása mellett a perbeli időszakban folyamatosan a beosztásához nem tartozó többletfeladatot látott el, melyre figyelemmel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult.

[19] A tanúk vallomása alapján ugyanakkor bizonyítottnak tekintette a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltétel fennálltát is, mivel álláspontja szerint a helyszínelőknek a tényállásban rögzített feladatokat szolgálat szervezési okokból a járőri létszám hiány miatt kellett ellátniuk.

[20] Az összegszerűség tekintetében rögzítette, hogy a perbeli időszakban a 2021. december hónapot kivéve a felperes a saját munkaköri feladatain túl rendszeresen a munkaidejének jelentős részét kitevő többletfeladatot látott el, ezért 36 hónap tekintetében nem tartotta eltűzottnak a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő díjazás iránt előterjesztett kereseti kérelmet, figyelemmel arra, hogy jogszabály szerint 50-200 % között állapítható meg a megbízási díj összege. 2021. december hónapban azonban csak három alkalommal látott el a felperes többletfeladatot, így erre a hónapra a megbízási díjat az illetményalap 50 %-os mértékében találta megalapozottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[21] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 109. § (2) bekezdése szerinti megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Perköltség igényét a felszámított költségjegyzék szerint terjesztette elő. Kérelmében az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfeleléség szempontjából való felülbírálatát kérte, melynek során a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonását indítványozta.

[22] Jogorvoslati kérelmében a megállapított tényállást nem, de a jogi indokolást a jogalap és az összegszerűség tárgyában is támadta. Állítása szerint az elsőfokú bíróság a BM Rendelet 1. és a BM Rendelet 2. téves értelmezésével jogszabálysértő módon hozta meg döntését, valamint tévesen értelmezte az ORFK Utasítás 2. m) alpontjában írt rendelkezéseket és figyelmen kívül hagyta a 26/2013. (VI. 28.) ORFK Utasítás 2. a), c) alpontjaiban, 3. b) alpontjában, valamint 14., 15. pontjában írtakat. Fellebbezése részletes indokolásában a jogalap körében lényegében az elsőfokú ítélet azon megállapításait kifogásolta, hogy a sebességmérés végzése, a járőri feladatok ellátása nem tartoznak a felperes beosztásába, azaz azok a felperes számára többletfeladatot jelentenének. Ezzel szemben állította, az ORFK utasítás nem kizárólag a helyszínelő beosztást betöltő személyek feladatait tartalmazza, ezért az elsőfokú ítélet jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a felperes vonatkozásában az ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét. Megismételte a védiratában részletesen kifejtett azon jogi álláspontját miszerint a felperes munkaköri leírása kezdetektől általános közlekedésrendészeti feladatot határozott meg számára, ezért a munkáltató egyetlen olyan feladatot sem írt elő, amely a közlekedésrendészeti szakterületen

dolgozó hivatásos állományú felperes betöltött munkaköréhez nem kapcsolható. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azzal, hogy a felperes munkaköri leírásban szereplő feladatokat más beosztásba tartozónak minősítette, valamint megállapítja, hogy mi képezheti a helyszínelő beosztást betöltő felperes munkaköri feladatait, jogszabálysértő módon csorbítja a munkáltató alperesnek azt a jogát, hogy a munkaköri leírás elemeit az adott munkakör keretei között egyoldalúan meghatározza. A hivatkozott BM rendelet ugyanis valóban felsorolja az alperesnél betölthető munkaköröket, azonban az egyes beosztáshoz kapcsolható konkrét munkaköri feladatokat egyetlen jogszabály sem határozza meg, azokat a munkáltató a munkaköri leírásban rögzíti.

[23] Véleménye szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon hagyta figyelmen kívül a 26/2013. ORFK utasítás 2. a), c) alpontjaiban, valamint 3. b) alpontjában, továbbá 14., 15. pontjában írtakat, mivel az idézett normahelyek alapján sebességellenőrzési feladatokat kizárólag a sebességmérő kezelésére jogosult személy láthat el. Mindezekből egyértelműen következik, hogy a norma a feladatellátást a felperesi hivatkozással ellentétben nem köti kizárólag járőri beosztás betöltéséhez, sőt egyetlen beosztáshoz sem.

[24] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Perköltségigényét a mellékelt költségjegyzék szerint felszámított 35 000 forintban jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes balesethelyszínelői beosztásába a pertárgyi feladatok nem tartoznak bele, ezen feladatellátás többletfeladatnak minősül, melyre figyelemmel a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjra jogosult.

[25] A Kúria Kf.III.45.083/2022/5. számú ítéletére utalva kiemelte a Kúria e döntésében külön kitért arra is, hogy a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörnek minősül a munkáltató rendvédelmi szerv illetékességi körébe nem tartozó feladatellátása akkor is, ha az a feladat – jellegét tekintve – azonos a hivatásos állomány tagjainak beosztásába tartozó feladattal. Kiemelte, a pertárgyi feladatok járőr beosztásba tartozók, amelyet igazol a 13/2017. (III. 24.) ORFK Utasítás is. Az alperesnek a felperes munkaköri leírására való hivatkozása körében utalt a Kúria azon megállapítására, miszerint a munkaköri leírások kiegészítésével az új, más beosztáshoz kapcsolódó feladatok nem lesznek a felperes munkakörébe tartozók és ez nem minősül a kinevezés közös megegyezéssel történő módosításának sem. A munkaköri leírás a munkáltató egyoldalú nyilatkozata, amely a kinevezésének nem része, az nem igényli a hivatásos elfogadását, az pusztán a Hszt. 45. § (3) bekezdése alapján részére legkésőbb az első szolgálat megkezdésekor átadandó okirat. Érvelése szerint a következetes bírói gyakorlat már több döntésében részletesen kifejtette, hogy rendvédelmi szerv szabadon csak egy adott kinevezésen, az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos munkaköri feladatokat a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. Az alperes ezért tévesen tekinti ezt jogszabálysértőnek, hiszen ellenkező esetben az alperes egy adott beosztáshoz bármely feladatot társíthatna, ezzel a besorolások és az ezen alapuló illetményrendszer is kiüresedne. Álláspontja szerint az alperes tévesen, iratellenesen hivatkozik arra, hogy a felperes munkaidejének 10 %-át tette ki a helyszínelés, ezt a peradatok egyértelműen cáfolják.

Az ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[26] A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

[27] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között – a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva – bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló adatok alapján

helyesen rögzítette, abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló, azzal az ítéltábla egyetért. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki:

Az alperes fellebbezése a megbízási díj jogalapját és – indoklási szinten – összecszerűségét is támadta, fellebbezésének petítuma ugyanakkor kizárólag az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset teljes elutasítására irányult.

[28] Mivel a Kp. 108. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróságot köti a fellebbezés tartalma és a 99. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés alapja csak jogszabálysértés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben történő eltérés lehet, amit a 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezőnek a fellebbezésében meg kell jelölnie, jogszabályhely, illetve a kúriai határozat és annak érintett része pontos közlésével) szükséges volt annak vizsgálata, hogy jelen esetben mi vehető figyelembe a fellebbezés alapjaként, mert az előbbieket szerint alapvetően ez jelöli ki a felülbírálat keretét. Az alperes fellebbezésében „jogszabálysértésként” – tartalma szerint a fellebbezés alapjaként – a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseinek téves alkalmazását, a 33/2015. és a 30/2015. BM rendelet, továbbá a 60/2010. ORFK utasítás téves értelmezését jelölte meg. Az ORFK utasítás azonban nem jogszabály, ezért annak sérelme önmagában nem lehet a fellebbezés alapja, az azzal kapcsolatos hivatkozások csak a fellebbezés alapjához kapcsolódó jogi érvelés körében vehetők figyelembe.

[29] Az alperes fellebbezési érvelésének lényege szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételek azért nem valósultak meg, mert az értékelt feladatok a felperes szolgálati beosztásához tartoztak, következésképpen nem jelentettek számára többletfeladatot. Ennek kapcsán az alperes tévesen tulajdonított perdöntő jelentőséget annak, hogy a sebességellenőrzés tényét és lehetőségét a felperes munkaköri leírása tartalmazta. A Kúria korábbi határozataiban már kimondta, az, hogy bizonyos feladatok a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozónak minősülnek-e, független attól, hogy e feladatokat az alperes rögzítette-e a felperes munkaköri leírásában vagy sem (Kf.III.39.690/2021/5., Kf.VII.45.117/2022/4.). Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott, a következetes bírói gyakorlat szerint ugyanis a munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Munkaköri leírás olyan általánosan ellátandó feladatot sem tartalmazhat a beosztás részeként, amely egyébként nem tartozik a kinevezésben meghatározott beosztáshoz.

[30] A követendő kúriai határozatok szerint tehát nem annak van jelentősége, hogy az adott feladat szerepel-e a felperes munkaköri leírásában, hanem annak, hogy megfeleltethető-e a felperes kinevezésében meghatározott szolgálati beosztásnak, amire lényegében az elsőfokú bíróság is helyesen utalt. Szintén helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. . számú melléklete a helyi és területi szerveknél külön nevesíti a baleseti helyszínelő és a járőr szolgálati beosztásokat, ennek fényében szükséges a perbeli feladatokat értékelni.

[31] Helyesen utalt arra is a felperes fellebbezési ellenkérelmében, hogy a szolgálati beosztás a Hszt. 45. § (1) bekezdése szerint a kinevezés kötelező tartalmi eleme, amit a szolgálati viszonyt létesítőnek a Hszt. 44. § (1) bekezdése értelmében el kell fogadnia ahhoz, hogy a jogviszony létrejöjjön, illetve azt a felek a Hszt. 52. § (1) bekezdése és 53-56. §-ai értelmében bizonyos esetekben csak közös megegyezéssel módosíthatják. Ezzel szemben a munkaköri leírás – amit a Hszt. 45. § (3) bekezdése alapján nem kizárt, hogy a hivatásos

állományú személy, csak a szolgálati viszony létesítést követően kap meg – a munkáltató egyoldalú nyilatkozata az abban foglaltakat a munkáltató egyoldalú utasítási jogával határozza és változtathatja meg. Ezért van garanciális jelentősége annak, hogy a munkaköri feladatok a szolgálati beosztás elnevezése által kijelölt kereteken belül maradjanak. Helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság határozatában a kúria határozataira utalva abban, hogy a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerint tevékenységéhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el többlet díjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/200017/15. és Kf.VII.39.525/2021/3.). A munkaköri leírás ugyanis nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartalmazó általánosan ellátandó feladatot sem, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult. A többletfeladat jellegén nem változtat az az alperesi hivatkozás sem, miszerint a 26/2013. ORFK utasítás értelmében sebességellenőrzési feladatokat csak a sebességmérő kezelésére jogosult személy láthat el, e rendelkezéstől ugyanis a sebességellenőrzési feladat nem válik a baleseti helyszínelő beosztásba tartozó felperes által ellátandó feladattá.

[32] Az összegszerűség tekintetében ugyan az alperes fellebbezésének 38. bekezdés utolsó mondatában támadta az elsőfokú ítélet marasztalásának összegszerűségét is, azonban a fellebbezés 40. pontjában, illetve 1. pontjában kifejezetten az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Megjegyzi az ítéltábla, a marasztalás összegszerűségére vonatkozó döntését az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével hozta, így annak megváltoztatására csak abban az esetben lett volna lehetőség, ha a mérlegelés iratellenes vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz, e körben pedig iratellenes az alperes azon fellebbezési hivatkozása, miszerint a felperes csak munkaidejének kb. 10 %-ában végzett többlet feladatokat.

[33] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének megfizetésére, amelyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés, valamint 3. § (2) és (5) bekezdései alapján állapított meg.

[34] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[35] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Szeged, 2025. február 24.

Dr. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró
táblabíró

Dr. Szöllősiné dr. Tóth Zsuzsanna s.k. Dr. Telegdy Gergely

táblabíró